

Про надання відпустки без збереження заробітної плати

З метою уникнення випадків незаконного примусового відправлення працівників у відпустки без збереження заробітної плати доводимо до відома керівників підприємств, організацій та установ міста, що КЗпП України, Законом України «Про відпустки» та інших нормативно-правових актів встановлено два види таких відпусток:

- відпустки, що надаються в обов'язковому порядку працівникам за їх бажанням на підставі суб'єктивного права, визначеного законом (ст.25 ЗУ «Про відпустки» та інші нормативно-правові акти);
- відпустки за згодою сторін, тобто відпустки, що надаються за сімейними обставинами та з інших причин тривалістю не більше 15 календарних днів на рік (ч. 2 ст. 84 КЗпП та ст.26 ЗУ «Про відпустки»).

Відповідно до статті 84 Кодексу законів про працю України та статті 26 Закону України «Про відпустки» відпустка без збереження заробітної плати за згодою сторін тривалістю 15 календарних днів надається працівнику виключно за його бажанням. Рішення про надання цієї відпустки приймається лише власником.

Крім того, частина 2 статті 26 Закону України «Про відпустки», що передбачала право власника у разі простою підприємства з незалежних від працівників причин надавати відпустку без збереження заробітної плати або з частковим її збереженням, виключена згідно Закону України від 02.11.2000 № 2073-III.

Отже, згідно чинного законодавства надання відпустки без збереження заробітної плати можливе лише у разі, якщо це встановлено законодавством в обов'язковому порядку або здійснюється за ініціативою працівника. Можливість надання такої відпустки за ініціативою власника не передбачена.

З огляду на викладене, особливу увагу звертаємо на персональну відповідальність керівників за неналежне виконання законодавства при наданні працівникам відпусток без збереження заробітної плати (ст.265 КЗпП України).